

[Elgaard.]

mærkning. Ministeren talte nu, som om der var Bolignød i København, ja, jeg tror, at Ministeren endog sagde, at der var det. Da Ministeren forelagde sit Lovforslag, udtalte han

„Baggrunden for dette Lovforslag er først og fremmest den Standsning af Byggeriet, der truer.“

Ministeren sagde: „der truer“; han sagde ikke: „der hersker“, men: „der truer“. Deri ligger en Erkendelse af, at Stillingen ikke er saa alvorlig som den, Rigsdagen har været stillet overfor i foregaaende Aar.

Den højtærede Minister sagde, at Huslejeniveaueet ikke var saa højt, som det havde været. Jeg vil bede den højtærede Minister forstaa mine Udtalelser saaledes, at i Forhold til det Prisfald, der har sat ind paa en lang Række Omraader i det danske Samfund, er Huslejen ogsaa med Hensyn til Bevægelighed noget af det mest upaa-virkelige, der overhovedet eksisterer paa det nuværende Tidspunkt. Og een Ting er jo givet: Hvis det Prisfald, der er slaæet igennem paa saa mange Omraader i det danske Samfund, bliver varigt og skal igen-nem paa andre Omraader, kan Huslejen heller ikke undgaa det; saa maa den ned.

Den højtærede Minister sagde, at der var en lille Gruppe Grundejere i København, der saa med Sympati paa Venstres Stilling til Boligspørgsmaalet. Jeg kan med samme Iver og Ivrighed i Stemmen fralægge Venstre ethvert Makkerskab med denne Gruppe Grundejere, som Ministeren for sit Vedkommende gjorde det overfor Kapitalen.

Til Ministerens Udtalelser i øvrigt vil jeg gerne sige, at det er jo den høje Regerings Opgave paa alle Omraader, fordi man betragter de Vanskeligheder, vi staar i, som muligvis midlertidige, at føre en henholdende Politik. Man siger jo Gang paa Gang fra den højtærede Regerings Side, at man maa føre en henholdende Politik, fordi man ikke ved, hvordan det trækker sig i Lave. Nu vel, her er et Omraade, hvor den højtærede Minister kunde føre en henholdende Politik ved at ligge tot.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Der er ikke ret meget af det, den højtærede Minister sagde, jeg er enig med ham i, saaledes heller ikke i, at de københavnske Grundejere skulde være glade for, om Venstres egentlige Politik blev

gennemført. Det vilde jo blive Lønnedsæt- telser og Rentens Bevarelse, og intet er dog sikrere, end at Grundejerne, naar Lønnen gik ned og de nye Huse blev billige, vilde miste alt, hvad de ejede og havde. Ikke en Gang paa det Punkt er vi altsaa enige.

Jeg konstaterer i øvrigt — ikke med Tilfredshed, men som en Kendsgerning —, at den højtærede Indenrigsminister erklærede, at den nuværende Regering og Kapitalen ikke er gode Venner. Jeg har heller aldrig været i Tvivl om, at saaledes er Forholdet. At man har villet foregøgle noget andet i den senere Tid, hører vel til den Slags Ting, som man maa regne med. Naar den højtærede Statsminister støder i Trompeten og kalder paa Valg, saa behøver man vel forøvrigt ikke at tage det videre alvorligt, idet alle ved, at jo mere Statsministeren taler højt og truer, jo mere sikker kan man være paa, at han er nær ved at give sig, saadan er nu en Gang hans Psykologi... (Afbrydelse). Ja, ja, det kan undertiden hænde, at man uforvarende kommer til at sige noget, som kommer til at ske, selv om man ikke mener, at det burde ske. Men vi faar at se, vi tager det med Sindsro.

Saa taler den højtærede Minister om denne usalige Tanke, som kom frem baade i det ærede Medlem Hr. Elgaards og mit Ræsonnement, at der er en vis Mængde Penge, og naar man tog dem, gik det hele galt. Jeg er naturligvis enig i, at det, at der bliver brugt nogle Penge, betyder ikke, at de er tabt; men omvendt fører rigtignok Ministerens Argumentation til, at ligegyldigt hvordan Forholdene er, skal vi bare mase paa, lade det køre rundt, saa udstraaler det noget af sig selv, og saa stiger Pengemængden. Det turde lige godt være en Fabel, en Overdrivelse til den anden Side. Det er i denne Forbindelse som saa ofte før, at den gyldne Middelvej turde være den rigtige.

Jeg maa tilstaa, at Ministeren er i Sandhed Optimist; han tror, at Byggeriet vilde være i fuldt Sving, hvis Sterling ikke havde forladt Guldet. Det tror jeg, han bliver nogenlunde ene om at tro. At han ikke har kunnet begribe, at Verdenskrisen uanset dette vilde have bragt Forstyrrelse ind i ogsaa det danske Byggerierhverv, er i Sandhed en Optimisme, der gaar over alle Grænser.

Lige saa optimistisk er Ministeren, naar han tror, at disse Obligationer om et halvt Aar skulde kunne afsættes til Kurs 100. Nu har vi et københavnsk Borgerlaan til 6 pCt., som forfalder til Udbetaling om 1½ Aar eller noget lignende, og dets Obligationer staar vistnok i Øjeblikket i en